

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyomatbélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatnak el.

Programm.

Szilágyvármegye közléte fölött már évek óta mind fokozottabb mérvben tűnnek fel a pangás jelenségei.

Az egyeseket, hol érdekltség, hol feszélyezettség, legtöbbeket pedig, kik hivatalva volnának közéletünk folyamának irányát megadni a közöny tartja vissza attól, hogy a közügyek vezetésénél független, önálló véleményt hozva küzdjék, közéletünket felpozícióba hozva azt a mi most a tő renyhe vizéhez hasonlóan csak egy-egy ködösre mozdul meg, hogy néhány hullámvetés után újból a tétlenségbe simuljon, átváltoztassák a folyam folyton csörgedező hullámaivá, melyek a folytonos mozgás által a tő vizét mindig tisztán tartják.

Megyéink társadalmának eme beteges tünetei egyik fő okát abban találjuk, hogy nincs megyénkben a nyilvánosság egyik oly független organuma, mely közügyeink vezetését — minden mellékteljesítést nélkül bírálva, úgy az előkészítésnél, mint a kivitelben — ellenőrizze.

A közvélemény, mely itt is, ott is a megyei kormányzat iránt gyakran elismerő, gyakran elítélő nyilatkozatát, de csak szórványosan s úgy szólván csak egyes esetekben hallatja, nem tekinthető általános közvéleménynek mindaddig, míg nincs meg az organum, mely folytonos és állandó vizsgálja s hű tükre legyen megyénk közönsége óhajátainak.

Tizennégy éves törvényes összeolvastás után Szilágyvármegye társadalmának ma is faj és területi fekvés szerint eltagolt külön töredékekből áll, melyek külön vágyakkal, külön

iránnyal, külön felfogással — gyakran nem egymás mellett, hanem egymás ellenében találhatók, melyek közül sokszor az egyiknek jogos óhaja a másiknak elfogultsága, vagy féltékenysége miatt hajótörést szenved.

Kívánom, hogy emez eltagolt társadalmat egy egységes társadalom válthassa fel, mely együtt érez, együtt működik a magyar hazának s vármegyénknek javára faj és területi különbség nélkül. Ohajtom, hogy a multban gyökerező ellentétek, féltékenység, elfogultság s más szenvedélyek a köz javára megszűnjenek s megyei kormányzatunk vezetői mellékteljesítések nélkül a megye minden vidékének jogos érdekeit egyaránt kielégítsék s egyiket a másiknak elébe ne tegyék.

Emez óhajom által vezetettve, kívánságom az, hogy a független közvélemény lépjen sorompóba s hallassa bíráló szavát ott, hol bírálatnak van helye s elismerés koszorúját adja azoknak, kik kiérdemelték.

Lehet, hogy a lap közvéleményei — melyek a tárgyalgosság korlátait átlépni s a személyeskedés terére lépni nem fognak — némelyeket talán gyakran kellemetlenül érintenek, nem lévén a feszélyezetlen s önzés nélküli szókimondáshoz hozzászokva, — de ugyanazok is más esetben, midőn az igaz bírálat csak elismeréssel adózhat, annál kellemesebben érintetnek az elismerés által, mit nem a függés kötelezettsége, vagy az érdek ridegsége, hanem a független közvélemény fog nyújtani.

Hogy ez megtörténhessen, szükség van egy oly lapra, melyben a megyei közügyek őszintén és férfias bá-

torsággal megbíráltassanak s így a közvélemény óhajátainak megfelelően legyenek előkészíthetők.

Eme célt tűztem ki magam elé, midőn e lap szerkesztésére vállalkoztam s erős hitem és meggyőződése, hogy Szilágyvármegye közönsége ezen cél megvalósításában egy akarattal fog velem közreműködni.

Rendkívül nagy adag elbizakodottság kellene ahhoz, hogy eme cél kivételére egyedül, vagy egy néhány egyén jóakaró támogatása mellett vállalkozzam.

En bizom Szilágyvármegye értelmiségében, bizom annak igazságszeretében s független gondolkodásmódjában, s bizom abban, hogy nem azt nézi, hogy ki ragadt a kezébe a zászlót, nem azt, hogy honnan indult, — de nézi azt, mi van irva a zászlóra s nézi azt, hogy hova kell menni, s hiszem, hogy ha munkámban nem csak azon igen tisztelt férfiak, kik eddig már közreműködésüket megígérték, ígéretüket beváltják, hanem a vármegye különböző vidékeiről az értelmiség e lapnak célját s hivatását betölteni segédkezett nyújtand, megyei közéletünket a szibbadságból fölraáni s társadalmunkat egészséges együttműködésre indítani sikerülni fog.

Hogy az ígéret mennyire lesz beváltható, nem tölem, hanem a vármegye közönségének a közös cél elérése érdekében közreműködésétől függ.

Sz.-Somlyó, 1890. december 4-én.

Bölöni Sándor,
a „Szilágy-Somlyó”
szerkesztője és kiadója.

Sz.-Somlyó, 1890. nov. 29.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Szilágy-Somlyó város és a közbirtokosság tulajdonát képező italmérési jog kártalanítási ügye, — azt hiszem — elég érdekltel bir arra nézve, hogy ennek jelenlegi állásáról becses lapjában az érdekeltek tudomást nyerjenek.

A sz.-somlyói italmérési jog kártalanítása címén az érdekltel tulajdonosok 198,000 frt összeget kértek megállapítani, ugyde ezzel szemben a kincstár részéről a f. évi november hó 8-án megtartott egyességi tárgyaláson csakis 127,800 frt, — tehát 70,200 frttal kevesebb lett ajánlva.

Ezen kincstári ajánlat nem fogadtatván el, az ügy első fokú határozat hozatal végett Szilágyvármegye közigazgatási bizottságának regale albizottsága elé lett felterjesztve, mely albizottság — figyelembe véve a regalejogossultak bizonyítékait, felhozott indokait, a törvény világos rendelkezését, és a méltányosságot, — a folyó évi november 27-én tartott ülésében a kért 198,000 forint kártalanítási összeget megállapította. Ezen határozat ellen a kincstár képviselője felebbezett, s így most már a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminister ur méltányos és igazságos érvelésétől függ, az albizottság határozatának jóváhagyása.

Az albizottság ülésében jegyzőkönyvre adott észrevételeinket, s az albizottság határozatát — közlés végett van szerencsém következőekben megküldeni:

A sz.-somlyói közbirtokosságnak és Sz.-Somlyó városnak tulajdonát képező italmérési jogot — beleértve a kántorkorcsmálási jogot is, — Sz.-Somlyó városában a közbirtokosság és a város az 1881. évtől kezdve az 1890. évig közösen gyakorolta aként, hogy azt együttesen bérbe adta.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Az én sorsom . .

Az én sorsom ott van kezébe,
Szívemnek tüzeit te rakod,
Lelkem csupán akkor kél szárnyra,
Ha előtte leng alakod . . .

Te vagy imám, áldásom, álmom,
Minden érzelmem a tied!
S nekem nem kell semmi cserébe —
Csak érttem égő hű szíved!

Csak egy mosoly ajkid rózsáin,
Csak egy sugár szemed egén:
S aztán a föld minden virága,
Kincse, öröme az enyém! . . .

Boér Miklós.

Éji lepkék.

IV.

„Röpke szellő, édesen enyelgő,
Jer, csókold meg lágy-szeliden képem,
Mondd el aztán, hol és merre jártál!
Nem hoztál e üzenetet nékem?

„Arra jártam, hol tiszta az ég-ür,
Mint szívetek, ha szent szerelme ég,
Rá a nap fény-biborát kitarja,
Mint a király, ha béke-trónra lép.

Ott örömköny rezg a rózsá keblén;
Szebb az, mint a déllakók hazája,
Mint menyország, ha a földi szemnek
„Való“-val telt kebelét kitarja“ . . .

„Ne mondd tovább; eleget tudok már!
Ráismertem, ez a szülőföldem!
Mondd meg inkább, emlékszik-e ottan,
Vajh' egy régi ismerős felőlem?“

„Csak azt ne kérd! Oh ne csak az egyet!
Fájna nagyon könnyhullásod látnom . . .
Rokon, barát, testvér: — elfeledtek!
Azt se tudják: élsz még e világon!?“

V.

Mit ér, ha bűnöd megbocsátom,
Feledés fátylát vetve rá,
Ha nincs erő, mely kihámvadott
Szerelmem' feltámasztaná.

Ha nincs erő, mely felemelné,
Azt a koporsó fedelet.
A mely alá temetve vannak:
Hitem, bizalmam — teveled.

Mit ér neked a bűnbocsánat?
Ejjélben egy csillag, mit ér?
Takarni csalfaságodat
Kell-e virágos szemfedél?

VI.

Ha megkaptad rózsám
Azt a szemfedeleket,
Takard el előlem
Két könyező szemed.

Takard el, takard el!
Hisz ha könyved látom,
Még százszor nagyobb lesz
Boldogtalanságom.

(Nagyfalu.)

Balogh Pál.

Tolvajfogás.

(Genre.)

Olyan sötét volt, a milyenre az öreg
báka azt mondaná: „hogy némelyik helyen még a panganéttal sem lehetne át-dőlni.“

Ilyenkor az ember nem a szemével,
hanem a lábával lát; de nem oda lép a
hova akar, hanem a hova lehet, s ha rossz
helyre lépett nem a lábával igazít rajta,
hanem egy kacsaringós káromkodással.

Mulató kompánia soha össze nem
ülne, s ha össze ülne, soha el nem oszlana,
ha tudná, hogy ilyen sötétbe kell nyaká-
ba venni az éjszakát.

De már jóval kívül voltam, s becsu-
kódott utánam az ajtó, mikor észre vet-
tem, hogy magamat sem látom.

— Elkéstél — megint elkéstél —
mondogattam, dörmögtem magamban bün-
bánó hangon, s botorkáltam tovább, mint
a ki nem annyira a megtérés, mint inkább
a véletlen hazatérés útján van.

Nem volt más menedékem, geogra-
fiai tudományomhoz folyamodtam, s de-
lejtű helyet vékony sétatálcikámat előre

tolva, rendszeres ütemekben hadonáztam
parioztam, szentül meggyőződve, hogy
az ekkint alkalmazott előrsi szolgálat
minden élet és élettelen tárgyakkal össze-
ütközés meglepetésétől legalább némileg
biztosít.

Lehetőleg az utca közepén tartottam,
miben segítségemre volt a földszintes házi-
kók egy-egy magasbbrá kinyuló kéménye,
melyek az éj sötétben is, mint megannyi
kérdőjelek meredeztek reám, mintha mon-
danák: Ugyan szép legény vagy! Ilyen-
kor kell haza menni?

Mikor a legelhagyottabb ponton
gázoltam keresztül, a torony óra éjféli
után hármát ütött, egy kuvik melettem
elsikoltotta magát, egy denevér a kalapo-
mat surolta, s a jámbor éjjeli örök hortyo-
gása valamelyik védett és nem látható
szögletből, rémesen zavarta meg a fekete
csendet.

Ha már meg nem szoktam volna, úgy
éreztem mintha szeretnék egy kicsit meg-
ijedni.

Tovább mentem, ösztönszerűleg a zajra
zsebembe nyultam, mint a ki esetleg egy
rabló támadásnak lehet kitéve.

Számba vettem a vagyonomat, melyet
ez éjszakán megmentettem. Három krajcá-
rom volt.

Csak az tudja elképzelni, hogy meny-
nyi ezen összeg, a ki valaha „lump“ em-
ber volt.

Ez egy valóságos kapitalis.

Felébredt bennem az önértzet, mint
olyan emberberben a ki megrabolható.

Az első bérbeadás bírói közbejövétel mellett történt, a midőn az italmérési jog az 1881. évtől 1886. évig terjedő hat évre 7100 frt bérösszeg mellett bérbe adatott. A második bérbeadás bírói közbejövétel nélkül eszközöltetett az 1886. évi augusztus 27. napján megtartott árverésen, a midőn az italmérési jog ismét 6 évre 11,000 forint bérösszegért bérbe kiadatott.

Tekintettel arra, hogy az 1888. évi 36. t. c. 6. §. 2) pontja szóról-szóra ezt mondja: „ha az 1886. év végéig az italmérési jog rendezése hatósági jogerejű határozattal befejeztetett, vagy legalább a rendezés iránti eljárás megkezdett és a jogosult az italmérési adó beszédési jogának hat évre való bérbevétele által, vagy kellő biztosítékot nyújtó bérllőnek megjelölése által biztosítja, hogy ezen hat év alatt legalább is a kártalanítási összegnek megfelelő jövedelem be fog folyni”, ezen esetben a kártalanítás rendes alapjától való eltérésnek van helye; s tekintettel arra, hogy a hivatolt törvénynek ezen rendelkezése a mi italmérési jogunk viszonyaira és körülményeire teljesen alkalmazható, ugyan ezen törvény alapján mi italmérési jogunkat nem az 1881. évtől 1886. évig befoly 7100 frt. évi jövedelem, hanem az 1886. évtől 1890. évig befolyt 11,000 frt. évi bér összeg alapján kérelmeztük kártalanítani.

Azt, hogy nekünk a kártalanítás rendes alapjától eltérő kártalanításhoz jogunk van, s hogy a jelen esetben az idézett törvény 6. §. 2. pontjában foglalt rendelkezés alkalmazandó, ugy a bejelentésünkben felhozott érveink és bizonyítékaink, valamint az alább előadandó indokaink és bizonyítékaink alapján a következőkben mutatjuk ki és bizonyítjuk:

1) Az ide 1. % és 2. % alatt csatolt ítéletek tanúsítása szerint a sz.-somlyói korcsmároltatási jog arányosítása iránti per csukis az 1882. év végén nyert teljes befejezést, ennél fogva az idézett törvény azon rendelkezésének, mely az 1886. év végéig az italmérési jog rendezésének befejezését kívánja, teljesen elég tétetett.

2) A bejelentéshez 1. % alatt csatolt eredeti szerződés szerint igaz ugyan, hogy a regalejog az 1881. év január 1-től az 1886. év végéig terjedő 6 évre évi 7100 frt bérösszegért alatt ki; ugyé a 3. % alatt eredetiben ide csatolt törvényszéki végzés tanúsítása szerint ezen bérbeadás bírói közbejövétel mellett és bírósági intézkedés folytán eszközöltetett, melynek folytán az így rögtönzött s a kellő verseny kizárásával foganatosított bérbeadás által nyert jövedelem Sz.-Somlyó város kereskedelmi forgalmának és viszonyainak megfelelő nem lehetett, mit azon körülmény is igazol, hogy a korcsmajogra 3. % szerint elrendelt zárlatot több jogosult a 4. % alatti eredeti végzés szerint semmiségi panasszal támadván meg, a bérllők a bérlet időközbeni megsemmisítésétől félhettek s ennek folytán a bérletbe bocsátkozni nem akartak, a mi a versenyt kizárván, az évi bérösszeget rendkívül csök-

kentette; s így a bírósági beavatkozás miatt a regalejog jövedelme, — teljes értékére nem emelkedhetett.

3) A bejelentéshez 3. % és 4. % alatt becsatolt eredeti okiratok által teljesen igazolva van az, hogy az italmérési jog az 1886. évi augusztus 27-én, — tehát 1. % és 2. % szerint már az arányosítási per végleges befejezése után, minden hatósági és bírósági beavatkozás mellőzésével megtartott nyilvános árverésen és szabad verseny mellett újabb 6 évi időre 11,000 frt évi bérösszegért lett kiadva; mely körülményből egyfelől a bírósági beavatkozásnak a regalejognak az előző 6 évi jövedelmére gyakorolt felette káros hatása nyilván kitűnik, s másfelől kitűnik az is, hogy a regalejog jövedelmében a rendezés utáni állapot már az 1886. évben kifejezésre jutott s így a törvény ide vonatkozó kívánalmának is elég tétetett.

4) A bejelentésben a 11,000 frt évi jövedelem befo'yását a következő 6 évre a kincstár részére biztosítottuk, ez alkalommal pedig az 5. % alatti eredeti jegyzőkönyvvel bizonyítjuk azt is, hogy a sz.-somlyói kizárólagos italmérési jogot az 1890. év január 1-től 1892. év végéig terjedő 3 évre Sz.-Somlyó város a kincstártól évi 11,000 frtért kibérelte; és e mellett újból is biztosítjuk a kincstárt, hogy az 1893. év január 1-től 1895. év végéig terjedő időre is ezen ezen italmérési jogért Sz.-Somlyó város kész évi 11,000 frtot fizetni. — Mindezek által tehát biztosítva levén az, hogy hat év alatt legalább is a kártalanítási összegnek megfelelő jövedelem be fog folyni, az idézett törvény erre vonatkozó kívánalmának is elég van téve.

5) Végre a törvény kívánalmának eleget tettünk az által, hogy Bánffy-Hunyadra, mint a velünk szomszédos s hasonló természetű italmérési jog tekintetében ugyanoly körülmények közt levő községre hivatkoztunk, mely hivatkozás reánk nézve előnyös volt és azt alább részletesen kifejtenjük.

Mindezeket figyelembe véve, az 1888. évi 36. t. c. 6. §-ának egyetlen egy rendelkezése sincsen, mely a mi viszonyainkra ne vonatkoznék; s ha tekintjük ezen törvény szellemét — intencióját — mely szerint a törvény a méltányosságot és igazságot tartva szem előtt — a városoknak és testületeknek alkalmat és biztosítékot nyújt arra nézve, hogy ezeknek regalejoga a tényleg befolyt jövedelem aránya szerint a rendestől eltérőleg nagyobb kártalanításban részesíttessék, nem hisszük, hogy mi ezen nagyobb kártalanítástól megfosztassunk, mert hiszen akkor az idézett törvény 6. §-a a törvényben csak figurál, de az tényleg soha sem alkalmaztatik.

Ügyünknek ily tiszta és világos ismeretében tehát egész megdöbbenéssel vettük a magas kincstárnak az 1890. évi november 6-án megtartott egyezségi tárgyaláson előterjesztett azon ajánlatát, hogy részünkre kártalanítás címén nem az ál-

talunk kért 198,000 frtot, hanem csakis 127,000 frtot hajlandó adni, tehát 70,200 frttal kevesebbet.

Annak kimutatása végett, hogy ezen szükmarku kincstári ajánlat a méltányosság követelményeinek mennyire nem felel meg, szükségesnek tartjuk ezen ajánlat indokolását bírálata alá venni.

Az egyességi eljárás rendjén felvett jegyzőkönyvben a kincstár képviselője reánk nézve hátrányosan azon indokot hozza fel, hogy „az arányosítás tárgyában a bírósági végérvényes határozat 1881. évben hirdetetett ki.”

Ezen indoklás, hogy menynylre téves az kitűnik az 1. % 2. % alatt csatolt ítéletekből, melyek szerint az arányosítási per csakis az 1882. év végén, tehát az első bérbeadás után járt le véglegesen.

Azt mondja továbbá a kincstár képviselője, hogy Bánffy-Hunyadnak már az 1881-1885. években vasutja volt, — nagyvidékeknek központja, s hat országos vásárja van, — ennél fogva tekintettel a Bánffy-hunyadi kedvezőbb körülményekre, az összehasonlítás Sz.-Somlyó városának nem előnyére, de hátrányra ütött ki.

Ezen indokolás azonban felette téves alapokra van fektetve, mert Somlyó város mintegy 2000 lélekkel népesebb város mint Bánffy-Hunyad; Sz.-Somlyó város és nagy vidéke az 1881—1886. években még a legnagyobb bortermelő hely volt, míg B.-Hunyadon és vidékén szőlőt sehol nem termeltek; Sz.-Somlyó városnak 72 oly községe van, mely vásárjait látogatja, míg Bánffy-Hunyadnak vidéke sokkal csekélyebb; Sz.-Somlyónak is 4 országos vásárja van, mely forgalom és népesség tekintetében a Bánffy-Hunyadit jóval felül mulja; Sz.-Somlyón és vidékén az 1884. évben kezdtek ugyan a vasutat építeni, ugy de ezen vasut építése a szesz italok fogyasztását nagyobb mértékben növelte, mint a jelenleg már kész vasut; Sz.-Somlyó város az italmérési jogért a kincstárnak jelenleg is 11,000 frt. évi bért fizetvén, ezen összeg bizonyára felül mulja azon összeget, melyet a kincstár Bánffy-Hunyadon az italmérési jogért jelenleg élvez: mindezeket ha tekintetbe vesszük, a kincstárnak Bánffy-Hunyadra vonatkozó indoklását egészen tévesnek találjuk.

Megjegyezni kívánjuk még azt is, hogy igaz ugyan, miszerint Sz.-Somlyó városnak közel 1500 lélekkel kevesebb lakosa van, mint a megye székvárosának Zilahnak, — de Sz.-Somlyónak sokkal nagyobb vidéke, s nagyobb kereskedelmi forgalma van, mint Zilahnak. — Ily körülmények között tehát mégis akkor, midőn Zilah város részére a regalejog kártalanítási összeg 300,000 frton felül állapítottat meg valóban elszomorító és fájdalmas jelenségnek látjuk azt, hogy a sokkal nagyobb forgalmu Sz.-Somlyó város birtokossága italmérési jogáért — a magas kincstár — a törvényesen megillető 198 ezer frt kártalanítási összeget is vonakodik megadni.

Továbbá bátrak vagyunk tisztelettel

bolt meg egyebet, mint a szabad közlekedést.

A hangjáról mindjárt ráismertem. Rendes foglalkozása, hogy a pálinkától az után mindjárt keresztül fekszik. Ő is tudta, hogy kívül van dolga, mert hozzá volt szokva, hogy kik járnak rajta keresztül.

— Tudja barátom, — mondám emberies hangon — maga egy szivességet tehet nekem, — s e közben markába nyomtam a három krajcáromat.

— Velem jó; de udvaromon össze fogom önt nagyhangon gazemberezni, letolvajozom, maga egy szót sem szól, de annál hangosabban kéri tőlem az engedelmet s rögtön elkotródik.

Az alkut — miután a feltételek nagyon egyszerűek voltak — szó nélkül elfogadta és én őt magammal vonszoltam.

Alig hogy lakásom udvarára belépünk, teljes színpadi hatással elkezdtem dörögni, tolvajt, rablót kiáltani, s borzasztó kárt tettem az ember becsületében.

A szörnyű zajra az egész háznépem egy perc alatt talpon volt, emberem pedig mély basszusban kérte tőlem az irgalmat és a bocsánatot, de mikor elosont, oda sugta a fülembe, hogy parancsoljak vele máskor is.

Nagyobb treffert csináltam a három krajcárommal, mint Farkas Menyus a másfél milliós ternőjával, mert a kimaradásomat még a feleségem sem vette számon, a rémület oly általános volt, hogy fontosságomról mindenki meggyőződván, nem volt okom irigyelni sem az Eötvös

felemlíteni még azt is, hogy Sz.-Somlyó város egy a sorstól nagyon üldözött helye az országnak; az 1876. évben elvesztette a volt Krasznamegye megszüntetésével a megyei székhelyet, mely veszteség hogy minő pusztulást és károsodást okozott e kis város lakosainál azt itten leírni — azt hisszük — felesleges: — De mindezeknél sokkal nagyobb sokkal súlyosabb a filoxera által véghezvitt pusztítás. Sz.-Somlyó leginkább bortermelő lakossággal bírt, nagy kiterjedésű szőlő hegyei valának, melyek jövedelmének legnagyobb részét szolgáltatták, biztosították; és most ezen szőlő hegyek helyett terméketlen kopasz domboldalak jelzik a filoxera pusztító hatalmát. Valóban az embernek a szíve fel kell hogy jajduljon ezen sok csapásra, és ha most a regalejog kártalanítása körül e város és annak lakossága 70,000 frtig károsodnék, egyenlő lenne ez, reánk nézve a tönkre jutással, főleg városunkra nézve, melynek egyik biztos jövedelmét az italmérési jog szolgáltatta, s mely biztos jövedelem folytán rendezhette évi háztartását a nélkül, hogy a város lakosságára e ideig pótdadót kellett volna kivetni.

Akkor, midőn a magas kincstár tulajdonába egy oly vagyonunk jutott, mely már 5 év óta évenként 11,000 frt jövedelmet hozott — s akkor, midőn ezen 11,000 frt jövedelem újabb 6 évre biztosítva van, méltányos és jogos azon kérésünk, hogy ezen vagyonunkért a kártalanítás összege annak jövedelme aránya szerint állapíttassék meg, mert ha mindjárt a magas kincstár érdeke is forog fenn, de reá is alkalmazandó azon jogi elv, hogy „senki másnak kárával nem gazdagodhatik.”

Végül még azon nagy fontosságu és elvi jelentőségű körülményt kell felemlítenünk, hogy Somlyó-Győrelek községben a 6. % alatt másolatban csatolt 104.494—890. számú ministeri határozat szerint a törvény 6. §-ának 2. pontja értelmében az 1886-ik évi jövedelem alapján lett a kártalanítási összeg a közigazgatási albizottság határozatának megváltoztatása mellett 9305 frt 75 krrel 14.000 frtra felemelve. Pedig Győretelek községnél Sz.-Somlyó város annyiban előnyösebb helyzetben van, — hogy míg a 7. % alatti jkv. tanúsítása szerint előbbiben a bíróság beavatkozása mellett 1879-ben eszközölt zár alá tétel után létrejött haszonbéri jogviszony az 1882-ik év június 1-én lejárt. az arányosítási per pedig, már 1880-ban jogérvényesen befejeztetett az 1882. június 1-től 1885. június 1-ig terjedő újabb 3 évi haszonbéri ciklusra nézve a regalejog jövedelmének mikénti értékesítése felett a bíróság absolute semmi befolyást nem gyakorolt s így nem gátolhatta meg azt sem, hogy a regalejog jövedelme tekintetében az arányosítás által előidézett kedvezőbb állapot ezen három év alatt érvényre emelkedjék: addig a Sz.-Somlyó városabani italmérési jog haszonbérbe adása felett 1881-ben bírói beavatkozás, illetve zár alá tétel eszközölése mellett életbe lépett haszonbéri jogviszony, az

védbeszédeit, sem a Koch tanár dicsőségét.

Másnap reggel egy kis lelkifurdalást éreztem, mint a ki hazudott, de nem sokáig, mert eszembe jutott, hogy az egész világon legtöbbsnyire ilyen módon fogják meg az igazi tolvajokat.

De-Bere.

Egy királyné gondolatai.

(Carmen Sylva „Les penseés d'une Reine“ című könyvéből)

II.

A tömeg olyan, mint a tenger: víz vagy elmerít — a szél szerint.

*

Gyenge oldaladat hamarabb felfedezik a nálad alantabb állók, mint a tevéled egyenlők.

*

A csüggedés olyan, mint a spongea: növelik a könyek.

*

Kell, hogy szíved legyen, hogy más erényeinek örvendj s nagylelkű, hogy hibáit eltűr.

*

Mikor sokáig voltál megfosztva az örömtől már nem is várod azt, hogyha aztán ajtódon kopog, félve eresztet be, nehogy csak az átalakított fájdalom legyen.

*

1886. év végéig lévén érvényben, — e jog tulajdonosai szabadon és minden bírói beavatkozástól mentesen 1887-ig egy évben sem juttathatták érvényre az italmérés jövedelmében, a csak 1882-ben befejezett arányosítás által létrehozott kedvezőbb állapotot. Ha tehát Győrtelek községre nemcsak az 1879-ben bírósági beavatkozás mellett létrejött haszonbér, — hanem még az 1882-től 1885-ig tartott s minden bírói beavatkozás nélkül létesített újabb haszonbér jövedelme sem találtatott igazságos alapnak a kártalanítási összeg megállapítására, akkor a Somlyó városi regalejog tulajdonosai is alaposan remélhetik, hogy a nagyméltóságú pénzügyministerium nem fog e városnak más mértékkel mérni, mint Győrtelek községnek, — a következetesség elvénél fogva az ezen városbani regalejog kártalanítási összegének meghatározásánál sem fogja az 1881-ben bírósági beavatkozás mellett létrejött haszonbéri jövedelmét igazságos alapnak tekinteni.

Mindezen indokok alapján egész megnyugvással és bizalommal terjesztjük ügyünket a tekintetes albizottság határozata alá, tisztelettel kérvén, miszerint a sz.-somlyói italmérési jog kártalanítási ügyében az 1888. évi 36. t. c. 6. §. alapján — 11,000 frt évi jövedelmet véve alapul, a szilágy-somlyói italmérési jog kártalanítási összegében a kért 198,000 frtot megállapítani méltóztatssék.

Határozat.

Szilágy-Somlyó városának és a sz.-somlyói közbirtokosságnak közös tulajdonát képező italmérési jog kártalanítása fejében — az 1888. évi 36. t. c. 6. §. a 2-ik pontja értelmében a kártalanítás rendes alapjától eltérőleg 11,000 frt magasabb összeg alapján — 198,000 frt kártalanítási összeg megállapittatik.

Mert:

1) A becsatolt okiratokkal teljesen igazoltatott azon körülmény, hogy a bejelentéshez csatolt bérleti szerződésben említett perközbübeni egyezség a kincstár képviseletében tévesen értelmezett, mert ezen egyezség nem a korcsma arányosítási perre, hanem az italmérési jog zárlati ügyére vonatkozik.

2) A becsatolt okiratok által teljesen bizonyított azon körülmény, hogy a sz.-somlyói italmérési jog az 1881—1886. évekre bírói beavatkozás mellett — és így a szabad verseny kizárásával — adott ki bérletbe, tehát még akkor az italmérési jog rendezése iránti pernek folyamata alatt a rendezés utáni állapot teljes és szabad kifejezésre nem jutott.

3) Azon körülmény is teljesen igazolva van, hogy a korcsma arányosítási pernek az 1882. évben történt befejezése után a rendezés jótékony hatása már kifejezésre jutott abban, hogy az 1886. évben foganatosított árverés alkalmával szabad verseny mellett — s minden hatósági beavatkozás mellőzésével — a kérdéses italmérési jog újabb 6 évre évi 11,000 frtért adatott ki bérbe.

A szenvedés érzékeny és előrelátó. A boldogság idegei erősebbek és szemei kevésbé igazságosak.

*

Az ember örökké saját hibáinak a vértanuja.

*

Ne sopánkodj, hogy szenvedsz mert segíteni tanulsz.

*

A szerencsétlenség büszkévé tehet, a szenvedés alázattossá.

*

Bátorságra van szükséged, hogy bárátaid ellen küzdhess. Mert magad oltod ki tüzhelyedről a zsarátot, hogy hidegbe maradj.

*

A butaság előre tolakodik hogy lássák, a szellemesség hátul marad hogy lásson.

*

A fájdalom olyan mint a hév víz, minél jobban feded, annál inkább forr.

*

Nem akarjuk hinni azt ami a természet törvényeivel ellenkezik, de vajjon ismerjük-e a természet törvényeit?

*

A türelem nem tétlen hanem tevékeny, mert ő az őzpontosult erő.

Közli

Szamosújvári.

4] A befektetett okirattal igazolva van az is, hogy Sz.-Somlyó városa biztosította a magas kincstárt annak nézve, hogy a kérdéses italmérési jogért 6 éven keresztül évi 11,000 frt bérleti összeget fog fizetni, sőt erre már 3 éven keresztül magát szerződésszerűleg is kötelezte.

5] Az albizottság Sz.-Somlyónak és Bánffy-Hunyadnak s az illető vidékeknek kereskedelmi forgalmát és viszonyait jól ismervén, ezen regale kártalanítási ügyben Sz.-Somlyónak Bánffy-Hunyadra történt hivatkozását előnyösnek tartja és nyilvánítja.

6) Tekintetbe véve azt, hogy a magas kincstár a sz.-somlyói italmérési jogban egy oly vagyon nyert, mely már ez előtt 5 éven át és a jövőben 6 éven keresztül is a magas kincstárnak 11,000 frt évi jövedelmet biztosít, minél fogva méltányos és igazságos, hogy a magas kincstár ezen vagyonnak kártalanítása fejében azon összeget adja meg, mely a tényleges jövedelemnek s ezen vagyon valószínű értékeinek felel meg.

7) És végre tekintetbe véve a nagyméltóságú m. kir. pénzügyi ministeriumnak 104.494. p. ü. 1262. sz. a. kelt rendeletét, mely szerint Szilágyvármegyében Somlyó-Győrtelek községében az italmérési jog kártalanítási összegét az 1888. évi 36. t. c. 6. §. 2. pontja alapján a kártalanítás rendes alapjától eltérőleg állapította meg, — s így ezen ministeri rendelet albizottságunk által elvi határozatnak tekintendő:

Az albizottság nemcsak méltányosnak, de az 1888. évi 36. t. c. 6. §. 2. pontja értelmében törvényesnek és igazságosnak is találta azt, hogy a sz.-somlyói regalejog kártalanítási összegében a kártalanítás rendes alapjától eltérőleg 11,000 frt magasabb évi jövedelem alapján 198,000 frt megállapittassék.

Közli:

Somogyi Kálmán,
közbirt. jegyző

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviseletének 1890. évi november hó 29-én rendkívüli közgyűlése volt Gencsy Sándor polgármester elnöklete alatt.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottságának határozata, mellyel a városi képviselőtestületnek idei 3. szám alatt hozott azon határozatát, mely szerint a város kötelezte magát arra, hogy a nagyváradi latin szertartású püspök által átveendő sz.-somlyói rom. kath. gymnasium fenntartási költségeihez a 288 frt 98 krt tevő segélvalap átadásán kívül:

a) az iskola szobák fűtéséhez évenként 16 öl fával és a szükséges világítással hozzájárul;

b) az iskola-épületnek évenkénti kisebb javításait és tisztán tartását eszközöli;

c) a torna tanításhoz szükséges szerelvények jó karban tartásáról gondoskodik; azon módosítással hagyta helyben, hogy a hozzájárulás csak addig engedtetik meg, a míg Sz.-Somlyó város kiadásait pótladó igénybevétele nélkül fogja fedezhetni. — Tudomásul vétetett és a szükségelt intézkedések megtételével polgármester bízott meg.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottságának folyó évi november hó 10-ről 1146. sz. a. kelt azon határozata, hogy a város felfolyamodásában felhozott okok figyelembe vételével s tekintettel Szilágy-Somlyó városának kevésbé élénk forgalmi viszonyaira a város ellen utfentartási járulékát, és pedig:

A városon keresztül vonuló állami utra szállítandó kavicstöbblet 16 prizma-ért 6 frt 60 kr-ával 105 frt 60 krt, sárléhuzás, kavics beágyalás és patka igazítás 24 kézi napszám, sárléhuzás 4 ígás napszám, vagy az összes napszámokért 23 frt, hidkoptatásért 90 frt, összesen 218 frt 60 kr-ban állapította meg, — szintén tudomásul vétetett.

A n.-károlyi m. kir. pénzügyigazgatóságának idei 60.121. sz. a. kelt határozata, mely szerint a bor és hus, cukor és szőfogyasztási adó megváltása iránt 6001 frt évi átalány megfizetésének kötelezettsége mellett Sz.-Somlyó város és S.-Csehi községet illetőleg az 1891. évre feltétlenül, az 1892. és 1893. évekre feltétele-

szerűleg fenntartása mellett kötött szerződést jóváhagyta, — tudomásul vétetett és a szükség esetén alakítandó adó-kivető bizottságba a város részéről polgármester és tisztiügyész küldetett ki.

A városi összes pénztáraknak f. évi október hó 31-én eszközölt vizsgálatokról szóló polgármesteri jelentés — miután az összes pénztárak rendben találtattak — szintén tudomásul vétetett.

Morvai Jánosnak a városbani betelepülésére az engedély megadatott.

Vége polgármester és Somogyi Kálmán városi képviselő megbízattak, hogy az italmérési jog megváltása iránti ügyben a város képviseletében pénzügyminister ur ő nagyméltóságánál a közigazgatási bizottság albizottsága által megállapított 198 ezer forint helybenhagyását kérelmezzék.

y.

Erdélyrészi Kárpát-Egylet.

Az E. M. K. E. minden vármegyéhez megküldötte a következő fölhívást:

Rég óhajtott szükségletet vél kielégíteni az E. M. K. E. midőn a gyönyörű erdélyirész turisztikai érdeke szempontjából egy Erdélyrészi Kárpát-Egyesület alakítását megindította.

Volt szerencsénk ez új egyesület „Fölhívás“-át már folyó hó 16-án megküldeni s abban a legfőbb program-pontokat kifejteni. Hivatkozással e „Fölhívás“-ra, bátorkodunk ezuttal rámutatni a kezdeményezésre, melyet e nagyfotosságú, üdvös kérdésben Torda-Aranyos vármegye, illetve vármegye alispánja nyújtottak midőn az, alispán javaslatára a törvényhatósági közgyűlés egyhangulag kimondotta, hogy az E. M. K. E. Kárpát-mozgalmának megfelelőleg, az egyesülettel egyetértőleg fölhasználódólag, saját megyei turisztikai célokra nemcsak nagyobb összeget szavaz meg, hanem egész vármegyei tiszlviselő karát az új mozgalom körül szükséges turisztikai intézkedésekre megnyírt és biztosítja.

Tekintettel az üdvös célra, mely a hazai és idegen személyi forgalom emelése által magának az egyes vidékeknek közgazdasági és kulturális javát mozdítja elé s tehát általános fontossága mellett egyszersmind helyi érdekű is, hazafias tisztelettel kérjük föl a Nemes vármegye törvényhatóságát is, szíveskedjék, az alakulásban levő Erdélyrészi Kárpát-Egyesület ügyét fölkarolva, Torda-Aranyos vármegye példájára, saját megyei turisztikai céljaira költségvetésileg összeget fölvenni, a vármegye tisztikara és közönsége körében az új egyesület számára erkölcsi befolyásának egyész súlyával zászló-vívóket megnyerni s az Erdélyrészi Kárpát-Egyesületnek a már megküldött gyűjtő-íveken minél több tagot gyűjteni. Mint-hogy az új egyesület megalakulásának minél előbb és pedig az új év első hónapjának elején okvetlenül meg kell történnie, igen kérjük a hozott intézkedéseknek velünk mielőbb leendő közlését, hogy ezeknek megfelelőleg mind a gyűjtött tagokat, mind pedig a Tekintetes vármegyei Törvényhatóság képviseletét az alakuló közgyűlésre meghívassuk s már az alakulásnál az első lépést, egyetértőleg, a vármegye saját speciális céljaira való tekintettel tehessük meg. Kolozsvár, 1890. nov. 25. Honfui üdvözléttel: Gróf Bethlen Gábor, elnök. Sándor József, főtítkár.

Különfélék.

* **Személyi hír.** Városunk polgármestere és Somogyi Kálmán városi képviselő, a város megbízásából az italmérési jog kártalanítása ügyében e hó 2-án Budapestre utaztak.

* **Iparkamarai** kültagok választása. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamarába kültagok választása e hó 7-én d. e. 9 órakor a városház tanácstermében fog eszközöltetni, a mikor is két rendes és két póttag lesz választandó.

* **Közgyűlés.** A városi új képviselő testület folyó hó 9-ik napján d. e. 11 órakor a városház tanácstermében alakuló közgyűlést tartja, a melyen — hír szerint — vármegyeinek alispánja fog előkölni.

* **A sz.-somlyói** műkedvelő társulat által folyó évi november 23-án a lompéti tűzkárosultak javára tartott színelőadás összes bevétele volt 79 frt 60 kr. melyekből levonva 33 frt 70 kr. kiadást, maradt tiszta jövedelem a tűzkárosultak részére 45 frt 81 kr. mely összeg kiosztás végett át is adott Ajtai Albert főszolgabíró urnak.

* **Meghívas.** A szilágymegyei rabsegélyező egyeslet összes tagjait a folyó évi dec. 30. d. e. 10. órakor Zilahon a kir. törvényszék tanácstermében tartandó rendkívüli közgyűlésre ezennel összehívom; s az abban való megjelenésre a t. egyleti tagokat hazafiúi tisztelettel felkérem. Targy: A központi fogházban letartóztatottaknak valláserkölési, elemi és gazdasági oktatásban való részesítésére, egy oktatói állomás rendszerezítése és betöltése iránti indítvány Zilah, 1890. november hó 27. Szeőke Bálint kir. törv. elnök, mint a szilágyvármegyei rabsegélyező egyeslet elnöke.

* **Befásítás.** Városunk polgármestere a gymnasium előtti tért fákkal beültettette, mint halljuk a szélesebb járdák is közelebb be lesznek ültetve.

* **Végtárgyalás.** Rablógyilkossággal vádolt Bálint András ügyében a zilahi kir. törvényszék november hó 28-án az egész nap folyamára kiterjedő végtárgyalást tartott. Bálint András a bülgézi határban Friedmann Sámuel pióca kereskedő ellen elkövetett rablógyilkossággal vádoltatott, az nban a végtárgyaláson szándékos emberölés, eszméletlenülmázott rablással minősített büntetett miatt lett elítélve. Az ítélet élethossziglani fegyházzal, tíz évi hivatalvesztéssel s ugyanannyi időre a politikai jogok felfüggesztéssel mondja ki. Említést érdemel a Bró Ferenc védőügyvéd ur nagyhatású s igen szépen kidolgozott védbeszéde, melynek valóságosul, vádlott életét köszönheti.

* **Székhely mozgalom.** Érdemes gyűlése lesz ma Nagy-Károlyban Szatmárvármegye bizottságának. Ugyanis ezen gyűlés fog válaszolni a kormány azon kérdésére, hogy miképp tartja kivihetőnek a székhely Szatmárra áthelyezését? A mint a Szatmáron megjelenő „Szamos“-ból olvassuk, az átköltöztetés nem fog valami nehézségekbe ütközni, a mennyiben Szatmár város a megyeház építéséhez telket ad s annak minden költségeit viseli, kárpótlásul csak azt kívánja, a mit a nagykirályi megyeházért valamilyen az állam vagy más valaki adni fog. Minket e kérdés nemcsak mint szomszéd vármegyét, de azért is érdekel, mert hiszszük, hogy a szilágyvármegyei pénzügyigazgatóság fölléltatása ezen székhely áthelyezés kérdésének eldőlével szoros kapcsolatban áll.

* **Fillér-estély.** A szilágy-somlyói jótékony nőegylet folyó hó 27-ikén a műkedvelő színház helyiségében fillére-télyt rendez. Ezen estélyre a szükségben szenvedők érdekében előre is fölhívjuk a közönség figyelmét. Hiszszük hogy az estély régi hírnevének ez alkalommal is meg fog felelni. Avagy elmaradhatna-e onnan a kívánt jó eredmény, a hol, mint ez estély sikerű városunk szép hölgyei vetélkedve működnek közre.

* **Kriszkindli.** Városunk közönsége megkapta már a karácsoni ajándékot az állami végrehajtó személyében, ki működését már meg is kezdte.

* **A szamosújvári vasút igazgatósága** a vonalszakasz díjazásának vonalain történt életbeléptetésével beállott nagy mérvű és általános menetdíj leszállításra való tekintetből a vármegyei tiszlviselők, tanárok, tanítók és tanulók részére eddigelé engedélyezett díjkedvezményeket beszűkítette

* **Fellebbezés.** Szilágyvármegye közelebbi bizottsági közgyűlésének pótdórá vonatkozó határozata fellebbeztetett. A fellebbezést lapunk közelebbi számában ismertetni fogjuk.

* **Halálozások.** Ez év november havában városunkban elhaltak: Nagy Albert 3 éves, — Janó Júlcsa 6 hetes, — Pap Anna 9 hónapos, — Both Ignác 44 éves, — Morlokán Ille 52 éves, — Goldberger Leopold másfél éves, — Hecceg János másfél hónapos, — Soós Katica 19 hónapos, — Csordás Flóra 50 éves, — Nánágy Lajos 9 hónapos, — Kovács István 15 éves, — Hamza Júlcsa 15 hónapos.

* **Előfizetési felhívás.** A „Szilágy-Somlyó“ társadalmi hetilap jövőre is hetenként egyszer csütörtökön jelenik meg.

Előfizetési ára egy évre 4 frt, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.

Az ujonnan érkezett előfizetések új évtől számoltatnak és ezekre a decemberi számokat ingyen küldjük.

Az előfizetési pénzek a — „Szilágy-Somlyó“ kiadóhivatalának Szilágy-Somlyó, Magura-utca cím alatt — legelőszérűbben postautalványon küldhetők be.

Kérjük az előfizetést mielőbb megtenni, hogy a lap szétküldésénél akadályok föl ne merüljenek.

Sz.-Somlyó, 1890. december 4.

A „Szilágy-Somlyó“
kiadóhivatala.

* **Illetéktelen** vizsgálatot tartott valaki november 25-ikére viradó éjjelen a bánffy-hunyadi kir. járásbírósnál, a mennyiben az összes asztalfiókokat, egynek kivételével mind feltörve és kirabolva találták. Szerencse hogy nagyobb összegek vagy értékesebb iratok nem estek áldozatul. — Tandijnak épen elég volt, hogy a hivatalnak neháná tagja megfizette pár forint kárral, vagy egy pár tajtpipa elvesztésével és egy kis ijedséggel a hivatszolgákra való gyarló felügyeletet.

* **Koch** — gyógymódja Kolozsvárt. A kolozsvári egyetem is menesztett küldöttséget Purjesz, Brand és Géber tanárok személyében Berlinbe a Kochféle oltások tanulmányozása és oltóanyag beszerzése végett. Ha utóbbi sikerül, 8—10 nap múlva a Károli kórházban is megkezdik az oltásokat. Miután jelenleg nagyon kevés oltásra alkalmas egyén van a Kórházban, addig is, míg az oltóanyag megérkezik, lupusban, mirigydaganatokban, és tüdőtuberkulózisban szenvedők a Károli kórház összes osztályaiban már most is felvétetnek, és más betegek előtt előnyben részesülnek. Másfelől elfogadtatnak oltásra való előjegyzések is.

* **Karlsbad** veszedelme. A november 24-iki borzasztó árvíz a híres Karlsbadi fürdő helynek csaknem legszebb részeit tette tönkre. Szállodák, csarnokok, sétányok, virágos kertek és a fürdőhely boltjainak áruraktárai kisebb nagyobb mértékben tönkrementek, az utcákon mindenütt összetört butoradarok, elpusztult árúk és ruhák szerte hevernek. — Az összes kár az eddigi számítás alapján két millió forintba becsültetik.

Irodalom.

— Megjelent a „Képes Családi Lapok naptára az 1891-ik évre.” A szépen és gazdagon illusztrált naptár egy tatalomra, mint kiállításra nézve bátran kiállja a versenyt. Szépirodalmi részét Tolnai Lajos, Rude nyászky Gyula, Benitzky-Bajza Lenke, Pósa Lajos, Kaas Ivor, stb. dolgozatai gazdagítják. Humoros részében számos anekdota, nevelteti meg az olvasót. Mulattató része: a színek, a virág, napernyő-, legyező- és bélyegnyelven kívül számos szerelmi aprósággal kedveskedik. A gazdasági, kertészeti részben és az orvosi tanácsadóban megbecsülhetetlen cikket talál a jó gazda, gazdaszony és családanya. A konyházi rész a háziasszonyt az ételkészítés gondjaitól menti fel. Az általános naptári rész, az év története, a naptári jóvendőmondó, a cimtár s a hasznos tudnivalók egészítik ki a naptárt, a melynek ára 60 kr. Kapható minden könyvkerekedésben, a hol a „Képes Családi Lapok”-ra is elő lehet fizetni negyed évre 1 frt 50 krral.

— A Pierre lelke, regény, írta Ohnet György. (Budapest, Singer és Wolfner kiadása, Egyetemes Regénytár VI. évfolyam I. és II. kötet.) Öt teljes évfolyamnak a végén áll immár az Egyetemes Regénytár, mely keletkezése idejében oly örvendetes feltűnést keltett a közönségben és az íróvilágban egyaránt, nemcsak tartalmának válogatott voltánál, hanem a könyvek olcsóságánál fogva is, és elhallgatott egy régi panasz, mely az irodalom termékeinek csekély terjedéséért a könyvek drágaságát okolta. Az Egyetemes regénytár csinos, piros kötetű ezer és ezer példányokban terjedtek el széles Magyarországon s íróink vetélkedve keresték fel műveikkel a gyarapodó vállalatot, hogy ennek után minél tágabb körű közönséghez szójának. A „Pierre lelke” külön helyet foglal el a korszak francia regényíró művei közt nem csak kiválóságánál, hanem sajátosságánál fogva is. A regényhez a második kötetben ugyancsak Ohnetnek egy kis elbeszélése van csatolva „Orsolya néni” címmel. Ebben a szerzőnek egy oly tulajdonságával ismerkedünk meg, mely a francia irodalomban szerfölött ritka: a könnyekig megható humorral. Mind a két mű jele annak, hogy az Egyetemes Regénytár hatodik évfolyama méltó folytatása lesz az eddigi ötnek. A két kötet ára csinos piros vászonkötésben együtt 1 frt.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez „a közigazgatás államtisztaságához” (a papirkosárból) című röpirat, írta b. Kemény Gejza szerző az Athenacum r. társulat könyvnyomdájában igen csinosan kiállított kis füzetben az államtisztaság ellen száll sikra s a ki nevezés hátrányait fejtegeti.

— Trifolium cím alatt elbeszéléseket, novellákat és tárcacikkeket tartalmazó könyvet írtak Bede József, Pekete Béla és Kovács Dezső. A mű, mint az előfizetési felhívásból olvassuk, Karácson napjára fog megjelenni Ajtai K. Albert könyvnyomdájában Kolozsvárt. Előfizetési ára 1 forint.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. St. K. — A küldött cikket vettük. Hasznos tartalmú terjedelmes emlékirat van már ez

ügyben készítve a körorvosok által. Midőn a kérdés illetékes fórumon tárgyalásra előkerül, akkor lesz időszertű cikkének közlése is, mely alkalomra fenntartjuk. Üdvözlét.

B. L. Böösháza. Válogattunk belőle. Az ígéretet várjuk, többi rendben.

A prolog írójának. Nagyon le vagyunk kötelezve az elismerés előlegezésével, de még nagy kérdés, hogy programunkat mennyire lesz módunkban beváltani, — azért ne vegye rossz néven, ha a prologot nem közöljük. A másik jön.

B. M. Sz.-Cseh. A jó kívánatokat, különösen pedig a két szép költeményt köszönjük. Reméljük, hogy ígérete beváltására mi is programunk és ígéretünk beváltásával felelhetünk.

A. A. Nagy-Várak. Ígéretére számítottunk, a cikket közelebb közöljük.

F. G. Sz.-Cseh. Magán levél megy.

B. P. Nagyfalu. A küldöttet még nem volt időnk átnézni.

B. J. Kolozsvár. A „Requiemet” jövő számunk hozza.

Sz. K. Alsó-Bán. A pénzügyigazgatásról írott cikket vettük, — a mint lehet, sorát ejtjük. Bogdánovics K. Budapest. Szíves ígéretét örömmel vettük s a szellemes fővárosi leveleket várjuk.

Közgazdaság.

1890. november hó 28-án tartott hetivásár forgalmi kimutatása. (Közép számítás szerint.)

	Közép ár oszt. ért.	
	frt	kr.
Tiszta buza —	5	20
Kétszeres —	4	20
Rozs —	3	80
Kukorica —	3	70
Zab —	2	20
Burgonya —	2	15
Száz kilogramm szalonna	56	—
Egy „ „	—	64
Egy „ „ marhahus	—	30
Egy „ „ disznóhus	—	40
Egy „ „ juhhus	—	20
Száz „ „ só	8	24
Egy „ „ só	—	10
Száz „ „ széna	4	—
„ „ szalma	2	80
Négy köbm. tűzifa kemény	5	—
„ „ „ puha	4	20
Egy liter szesz 36 fokú	—	36
„ „ borsó	—	10
„ „ lencse	—	16
„ „ paszuly	—	07
„ „ kása	—	12

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Hirdetmény.

A „szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság” a mai napon tartott közgyűlésében a részvénytársaság főszerkesztését és a főszerkesztést elhatározta. Erről a keresk. törvény értelmében a társaság hitelezői oly fölhívással értesítettnek, hogy a főszerkesztett részvénytársaság ellen fennálló követeléseiket ezen hirdetménynek a „Szilágy-Somlyó” lapban harmadszori közzétételétől számított hat hó alatt — Gencsy Sándor és Somogyi Kálmán főszerkesztőkhöz Szilágy-Somlyóra intézve — érvényesíthetik.

Szilágy-Somlyó, 1890. okt. 31.

Réner Albert,
elnök.

3 - 3

538—1890. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbírósa 2862—1885. számú végzése által Brüll

Sámuel javára Bydeskuty György ellen 110 frt tőke, ennek 1885. évi augusztus hó 15. napjától számítható 6% kamatai, és eddig összesen 40 frt 90 kr. perköltőség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 400 frtra becsült két pej ló, szekér és lószerszámból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. járásbírósa 4580—1890. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagvis Ipp községi házában leendő eszközzésére 1890. év december hó 15-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívhatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szilágy-Somlyón, 1890. évi november hó 29-én.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

Szilágyvármegye alispánjától,

18.655 -1890. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágy-Somlyó r. t. városánál a f. évi december hó 15-én megajándékos általános tisztújítás alkalmával 1 polgármesteri, 1 tiszti ügyész, 1 pénztárnoki, 2 árvaszéki ülnöki, 1 pénztári ellenőri, 1 mérnöki, 1 városgazda s főerdő és mezőőri, 1 számvéző-aljegyzői, 1 segéd-kapitányi, 1 iktató-kiadó és mértékhiitelesítő, 1 végrehajtói, 2 irnoki és egy születésnői állás választás útján betöltendő lévén, felkérem mindazokat, kik ezen állomások egyikét vagy másikat elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket s illetve a tényleges szolgálathoz lévő választott tisztviselők csupán pályázati kérelmüket f. évi december hó 10-ig hozzám annyiival inkább adják be, mert a később beérkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Zilah, 1890. évi november hó 18-án.

Sziksza Lajos,

2—2 kir. tanácsos, alispán.

591—1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbírósa 1639—1890. számú végzése által Grosz Henrikné javára Bydeskuty György ellen 58 frt tőke, ennek 1889. évi ápril hó 24. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 8 kr. (20 frt levonással) perköltőség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 frtra becsült termények és szarvasmarhából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. járásbírósa 3201—1890. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagvis Ipp községi házában leendő eszközzésére 1890. évi december hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívhatnak mindazok, kik az elárverezendő

ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szilágy-Somlyón, 1890. évi november hó 29-én.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

1—1

4642—1890. telekvi sz.

Árverési hirdetmény.

Lapos Juon o.-baksai lakosnak özv. Nyegyizán Nucné illetve örökösei elleni végrehajtási ügyben, a bírói árverés 60 frt tőke, ennek 1873. évi január hó 1-től járó 6% kamatai, 13 frt 72 kr. perbeli, 5 frt 95 kr. végrehajtási, 12 frt 70 kr. árveréskérei és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl 1890. évi december hó 31-én délelőtti 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő O.-Baksa községhezához kitűzetik az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedettnek az o.-baksai 195. sz. jtkv. a Negyesán Nuc (Csimpójás) nevén álló s A. I. 1. rend sz. alatt foglalt 237. hrszámu házasság beltelek 3. rendszám alatt foglalt 776. hrszámu szántó 335 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötöljárt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bantapénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bantapénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letétbivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában, és az O.-Baksa községi előjáráságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbírósa, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1890. október 20-án.

MILE MIHÁLY,
kir. járásbíró.

1—1

4067—889. tkkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Özv. Orosz Vaszalkáné, ugy is mint kiskoru Orosz Pavel, Nyikuláj, Togyer, Diósis és Nyika badacsonyi lakosoknak, özv. Bordás Nucné ugy is mint kiskoru Bordás Alexa, Filimon gyámnyája, Bordás Juon o.-baksai lakosok mint néhai Bordás Nuc ismert örökösei s Bartha Endre sz.-somlyói lakos ügyvéd által képviselt ismeretlen örökösek elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 140 frt tőke, ennek 1882. évi ápril hó 24-től járó 6% kamatai, 29 frt perbeli, 6 frt végrehajtási, 8 frt 50 kr. árveréskérei és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl 1890. évi december hó 4-én délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő O.-Baksa község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedett néhai Bordás Nuc nevére az o.-baksai 149. számú jtkvben felvett következő ingatlanok: 1-ör. Az A. I. 1—3. 5—8. rend 179. 282, 562, 802, 822, 867, 975. hrsz. alatt felvett belsőség s ehhez tartozó külső ingatlanok 419 frt kikiáltási árban.

2-szor. Az A. I. 2. rend 1105/a. hrsz. alatt felvett szőlő s kaszáló 176 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötöljárt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bantapénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bantapénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letétbivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és O.-Baksa községi előjáráságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1889. szeptember 7-én.

MILE MIHÁLY,
kir. jbiró.

1—1

Bölöni Sándor könyvnyomdája Szilágy-Somlyón. 1890.